

ψηλά φράγματα

έντυπο δρόμου για την όξυνση του κοινωνικού και ταξικού ανταγωνισμού

vogliamo tutto e per tutti

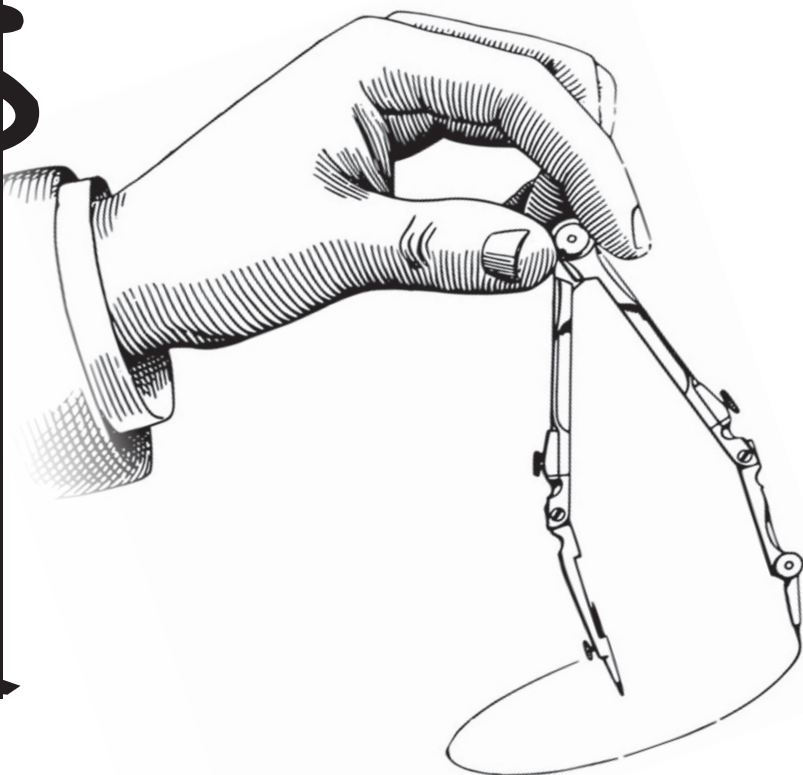
αναρχική συλλογικότητα στη Νέα Σμύρνη και τις γύρω περιοχές

τεύχος 6, Μάης 2015

Δεν θέλουμε παράσημα, ούτε ζώνες στρατηγών, δεν θέλουμε να μετέχουμε σε επιτροπές ούτε να γίνουμε υπουργοί. Θέλουμε την επανάσταση...

Δεν φοβόμαστε καθόλου τα ερείπια. Πρόκειται να κληρονομήσουμε τη γη. Δεν υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία γι'αυτό. Η αστική τάξη μπορεί και να ερειπώσει τον ίδιο της τον κόσμο πριν εξαφανιστεί απ'το προσκήνιο της ιστορίας. Κουβαλάμε ένα καινούργιο κόσμο, εδώ, στις καρδιές μας... Εκείνος ο κόσμος γεννιέται αυτή τη στιγμή.

Μπουεναβεντούρα Ντουρρούτι

Vogliamo Tutto e per tutti “τα θέλουμε όλα και για όλους”

Η συλλογικότητα Tutto e per tutti δημιουργήθηκε στα τέλη του 2008 στη Νέα Σμύρνη. Είμαστε μία αναρχική συλλογικότητα, με πολήπλευρες θεωρητικές και ιδεολογικές καταβολές. Το σίγουρο είναι ότι επιθυμούμε και επιδιώκουμε να λειτουργούμε αυτοοργανωμένα και αντιεραρχικά, ενάντια σε κάθε θεσμό εξουσίας και διαμεσολάβησης. Αντιλαμβανόμενοι πως ζούμε σε μία κοινωνία εκμετάλλευσης και υποταγής με θεσμούς και σχέσεις εξουσίας διάχυτους σε κάθε πτυχή της καθημερινότητάς μας, επιλέξαμε να δρούμε και να παρεμβαίνουμε μέσα στα πλαίσια του κοινωνικού και ταξικού ανταγωνισμού, αποσκοπώντας στην όξυνσή του και τη διάχυσή του μέσα στο χώρο και το χρόνο. Γι' αυτό επιλέγουμε να δρούμε τοπικά, μεταφέροντας τα πεδία σύγκρουσης μέσα στη γειτονιά μας μέσω πολύμορφων παρεμβάσεων και δράσεων, τόσο για τοπικά, όσο και για ευρύτερα πολιτικά και κοινωνικά ζητήματα.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο γίνεται και η έκδοση του “Ψιλά Γράμματα”, πρόκειται για ένα αποτέλεσμα συνδιαμόρφωσης της συλλογικότητας.

Τυπώθηκε σε 1500 αντίτυπα. Θα το βρείτε -μαζί με μας- σε κάποιους από τους δρόμους της Νέας Σμύρνης και σε αυτοδιαχειριζόμενα στέκια και καταλήψεις. Για επικοινωνία με τη συλλογικότητα

e-mail: vogliamo_tutto@espiv.net
<http://vogliamotutto.espiv.net/>

ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΕ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

«σχετικά με τη νέα συνθήκη μετά την εναλλαγή
στη διακυβέρνηση και η χάρση της στρατηγικής μας ως αναρχικοί»

Η νέα κυβέρνηση ανήλθε στην εξουσία αφομοιώνοντας τις αντιτάσεις και κεφαλαιοποιώντας τους αγώνες του προηγούμενου διαστήματος. Ταυτόχρονα έδωσε τα απαραίτητα χέγγυα ότι μπορεί να διασφαλίσει την κοινωνική ειρήνη (από την εξέγερση το Δεκέμβριο του 2008 έως την απεργία πείνας του αναρχικού Ν. Ρωμανού).

Πρέπει να ξαναπούμε ότι ο μοναδικός αρμόδιος και ικανός να διαχειριστεί τις ανάγκες του είναι ο ίδιος ο εργαζόμενος, ο άνεργος, ο εκμεταλλεμένος. Καμία γραφειοκρατική και ιεραρχική ομάδα που διψάει για εξουσία δεν πρόκειται να εξασφαλίσει τα συμφέροντα της κοινωνικής πλειοψηφίας, είτε αυτή είναι «συντηρητική» και αντιδραστική είτε «προοδευτική».

Να αναδείξουμε και να βάλουμε μπροστά τα προταγματά μας για κοινωνική επανάσταση και συνολική ανατροπή του κράτους και του κεφαλαίου και να οικιαγραφίσουμε το οραμά μας για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση, η οποία θα βασίζεται στις αρχές της ισότητας, της ελευθερίας και της αλληλεγγύης. Για την αταξική και κομμουνιστική προοπτική που μπορεί να αποτελέσει τη μοναδική ελπίδα για τους από τα κάτω.

ΠΕΜΠΤΗ 12 ΜΑΡΤΙΟΥ

19:00-ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

αναρχική συλλογικότητα
vogliamo tutto e per tutti
στην Νέα Σμύρνη και τις γύρω περιοχές

Ο μόνος δρόμος για την κατάργηση
της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης
είναι οι αδιαμεσολάβητοι
κοινωνικοί και ταξικοί αγώνες

Εμείς είμαστε εκείνοι που χτίσαμε τα παλάτια και τις πόλεις στην Ισπανία, στην Αμερική και σ' ολόκληρο τον κόσμο. Εμείς οι εργάτες μπορούμε να χτίσουμε κανονικά στη βάση τους κανονικά και καλύτερα.
Δεν φοβόμαστε τα συντήρια. Τη γη εμείς θα την κληρονομήσουμε, γι' αυτό δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία.
Ας κάνει η αστική τάξη τον κόσμο της κομμάτια προτού αποχωρήσει από τη σκηνή της ιστορίας.

Buenaventura Durruti

ΜΑΥΡΟΚΟΚΚΙΝΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Καμία
αυταπάτη
για τον εξωραϊσμό
του συστήματος
Αγώνας
για την κοινωνική επανάσταση
την αναρχία και τον κομμουνισμό

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ-ΠΟΡΕΙΑ

Παρασκευή 1 Μάη 11πμ Μουσείο

Συνέλευση αναρχικών για την κοινωνική και ταξική χειραφέτηση

Το στρατηγικό αδιέξοδο της κυβέρνησης της Αριστεράς και η μεγάλη ευκαιρία της Αναρχίας

Κώστας Γουρνάς, φυλλακές Δομοκού, Απρίλιος 2015

Την τρέχουσα εβδομάδα που παρέδωσα το κείμενο προς πληκτρολόγηση συνέβησαν ορισμένα γεγονότα εξαιρετικής συμβολικής σημασίας. Η επίσκεψη Τσίπρα στο υπουργείο Δημόσιας Τάξης που αποσαφηνίζει το κατασταλτικό δόγμα της νέας κυβέρνησης, η ΠΝΠ που κάνει αποδεκτό το καθεστώς έκτακτης ανάγκης, οι απολογητικές διαβεβαιώσεις στις ΗΠΑ για το θέμα του Σάββα Ξηρού, που νομιμοποιούν τις εκ των έξω παρεμβάσεις, συνθέτουν μια εικόνα που αντανακλάται στη συλλογιστική του κειμένου.

Ξεκίνησα να γράφω αυτό το κείμενο από την επομένη των εκλογών και την ανάληψη της εξουσίας από τον Σύριζα. Η μεσολάβηση της απεργίας πείνας, η οποία υπήρξε επιβαρυντική και επικίνδυνη για την υγεία μου, δημιούργησε ένα δημιουργικό κενό ικανό να επιβεβαιώσει τις αρχικές μου σκέψεις. Αν και το διάστημα αυτό υπήρξε ιδιαίτερος ρευστό πολιτικά, επέλεξα να αφήσω την αρχική φόρμα του κειμένου για να αναδείξω τα χνάρια αυτής της ρευστότητας πάνω στο χρόνο. Αν και η δυναμική των γεγονότων δεν μπορεί να αποκλείσει κανένα απολύτως ενδεχόμενο, είμαι απόλυτα πεπεισμένος ότι ο Σύριζα θα κάνει αυτό που του υπαγορεύει η πολιτική του φυσιογνωμία. Θα συμφωνήσει σε ένα νέο μνημόνιο, κάτι που ωστόσο μένει να αποδειχτεί.

Το μνημόνιο έχει τρεις βασικές επιδιώξεις. Πρώτον -όπως προανέφερα- να σώσει το τραπεζικό σύστημα που κατείχε κρατικά ομόλογα ξεφορτώνοντάς τα ως χρέος στις πλάτες του ελληνικού λαού που θα πρέπει να το ξεπληρώνει επί πολλές δεκαετίες. Δεύτερον, να επιτύχει την εσωτερική υποτίμηση μέσω μιας ακραίας και ακαριαίας λιτότητας, έτσι ώστε να μειωθεί δραστικά το δημοσιονομικό έλλειμμα, να συρρικνωθεί το μέγεθος της οικονομίας και να υποτιμηθεί το βιοτικό επίπεδο της ελληνικής κοινωνίας. Να καταστεί η ελληνική οικονομία ελκυστικότερη σε κάθε λογής επενδυτές ή αρπακτικά που θα αγοράσουν περιουσιακά στοιχεία σε τιμή ευκαιρίας ή θα ευνοηθούν από τις μειώσεις στους μισθούς και τις απώλειες στα εργασιακά δικαιώματα για να επενδύσουν. Τρίτον, να αναδιαρθρώσουν ολόκληρο τον κρατικό μηχανισμό, έτσι ώστε να αυξηθούν τα δημοσιονομικά έσοδα μέσω μιας αποδοτικότερης φορολόγησης, να συρρικνώσουν το μαύρο χρήμα δημιουργώντας αποτελεσματικότερους φοροελεγκτικούς μηχανισμούς με απότερο στόχο την προώθηση ενός πλεονάσματος

στην εξυπηρέτηση του χρέους. Το πλέγμα αυτό που ονομάζουμε σήμερα μνημόνιο και προϋποθέτει τη διαρκή εποπτεία, τους εκβιασμούς με την πιστωτική ασφυξία και το συνολικό έλεγχο της οικονομικής πολιτικής από την Τρόικα, είναι μια de facto συνθήκη που οριοθετείται με τους τρεις προαναφερθέντες άξονες. Μια συνθήκη που δεν αποσκοπεί, φυσικά, στην επανένταξη της Ελλάδας στην ομαλή πορεία της ευρωζώνης, αλλά στη διατήρηση μιας Ευρώπης δύο ταχυτήτων όπου τα μειονεκτήματα του Νότου γίνονται πλεονεκτήματα του Βορρά, σε ένα στρατηγικό παίγνιο που πλασάρει την ευρωπαϊκή οικονομία υπό την ηγεμονία της Γερμανίας στη νέα γεωπολιτική αναδιάταξη δυνάμεων μέσα στη σημερινή παγκόσμια καπιταλιστική κρίση. Συνοψίζοντας, το μνημόνιο είναι κάτι πολύ περισσότερο από ένα νομικό κείμενο με πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές προεκτάσεις που περατώνεται με τη λήξη του εκάστοτε προγράμματος (πρώτο: 2010-2012, δεύτερο: 2012-2014), είναι ένα καθεστώς με μόνιμα χαρακτηριστικά που ήρθε για να αλλάξει τα πάντα στον τόπο μας.

Είναι το όχημα της προσαρμογής στο νέο περιβάλλον που διαμορφώνεται στην Ε.Ε. και την ευρωζώνη. Ένα περιβάλλον που δεν επιδέχεται παρεμβάσεις ή διορθώσεις, ένα σχέδιο take it or leave it. Είναι, επίσης, και το όχημα της εγχώριας ελίτ για να επιβληθεί πάνω στην κοινωνική δυναμική που σωρεύεται από τις ιδιαίτερες επιμέρους κρίσεις και να επανασχεδιάσει την επόμενη μέρα, όχι μόνο για την επιβίωσή της, αλλά για την αναδιάρθρωση και της ανάπτυξής της. Για όλους τους παραπάνω λόγους, το μνημόνιο δυστυχώς για κάποιους χρειάζεται κάτι πιο δραστικό από ένα ψαλίδισμα της λιτότητας για να αποσυρθεί στο χρονοντούλαπο της Ιστορίας.....

Η κρίση είναι ο ζωτικός χώρος ενός τέτοιου καθεστώτος. Και η επιλογή ενός κόμματος, που επικαλείται τη ριζοσπαστικότητα, να αναλάβει την ευθύνη της διαχείρισης μιας τέτοιας κρίσης δεν μπορεί να απαιτεί κανένα ελαφρυντικό. Η κυβέρνηση δεν σύρθηκε να βρεθεί εκεί που βρέθηκε. Προκάλεσε τις εκλογές με τη βεβαιότητα ότι μπορεί να τα καταφέρει καλύτερα. Τώρα πια δεν έχει πολλές επιλογές. Ή θα πρέπει να συγκρουστεί σε βάθος με όλους τους θεσμούς οι οποίοι την εκβιάζουν και να χαράξει μια νέα στρατηγική ανασυγκρότησης ή να βαδίσει βασανιστικά τον ίδιο δρόμο του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης, υποταγμένη και με το λαό απέναντί της. Αν σήμερα φαντάζει αδιανόητη η καταστολή διαδηλώσεων από μια κυβέρνηση της Αριστεράς, τότε ίσως

θα πρέπει να μελετήσουμε περισσότερο την Ιστορία. Γιατί αυτή ακριβώς θα είναι η κατάληξη ενός δρόμου που θα προσπαθεί να υπερασπίσει τις συμφωνίες που υπέγραψαν και τα νέα μνημόνια που θα έρθουν. Και αυτή η υπεράσπιση θα γίνει με όλους τους παραδοσιακούς τρόπους που διαθέτει ένα κράτος. Έτσι κι αλλιώς το κράτος έχει συνέχεια....

Η οραματική διάσταση της Αναρχίας είναι η ζωογόνα και κινητήρια δύναμη του αγώνα μας. Η ρεαλιστική διάσταση θα πρέπει να γίνει ο μοχλός του μετασχηματισμού μας σε αξιόπιστη πολιτική δύναμη. Αντικαθεστωτική, αντιεξουσιαστική, αντικοινοβουλευτική, επαναστατική πολιτική δύναμη.

Το δίπολο μνημόνιο - αντιμνημόνιο δεν είναι μια τεχνητή διάκριση εκτός της κοινωνίας. Ανταποκρίνεται σε ένα πολύ πραγματικό δίλημμα. Στο αν αυτός ο λαός θα συνεχίσει να ζει δεσμευμένος από ένα δυσθεώρητο χρέος που θα πρέπει να πληρώνει για δεκαετίες, με την οικονομία του κατεστραμμένη και κάθε προοπτική ανάπτυξης νεκρωμένη και με τον απόλυτο έλεγχο της Τρόικα στα εσωτερικά του τόπου ή αν θα αποδεσμευθεί από τις εξαρτήσεις, θα πάρει τον έλεγχο της οικονομίας στα χέρια του και θα δώσει την ελπίδα για μία νέα προοπτική για τον τόπο και το μέλλον του. Το δίλημμα μνημόνιο - αντιμνημόνιο δεν είναι ένα επιμέρους ζήτημα, είναι το κυρίαρχο ζήτημα της κρίσης.

Το παραπάνω απόσπασμα αποτελεί μέρος του κειμένου του Κώστα Γουρνά, ο οποίος βρίσκεται έγκλειστος στις φυλακές υψίστης ασφαλείας (πρώην Γ') στο Δομοκό εκτίοντας ποινή φυλάκισης 50 χρόνια και 6 μήνες για τη συμμετοχή του (από το 2003 έως το 2010) στην ένοπλη οργάνωση Επαναστατικός Αγώνας.

Την Παρασκευή 22 Μαΐου, 09:00 στις Γυναικείες Φυλακές Κορυδαλλίου θα ξεκινήσει η δίκη για την υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα σε 2^ο βαθμό.

Το κείμενο του Κώστα Γουρνά μπορείτε να το διαβάσετε ολόκληρο στο site της συλλογικότητας ή στο athens.indymedia.org/post/1543393/.

Για τις τελευταίες εξελίξεις από τον αγώνα έναντια στα μεταλλεία χρυσού στην Β.Α Χαλκιδική

Τα τελευταία γεγονότα στην Β.Α Χαλκιδική καταδεικνύουν με τον πιο εμφαντικό τρόπο ότι η ανάπτυξη αποτελεί όχημα μέσω του οποίου το κράτος και το κεφάλαιο επιτίθενται στην κοινωνία και τη φύση, ανεξάρτητα με το ποιός είναι ο πολιτικός διαχειριστής. Οι προεκλογικές υποσχέσεις του Σύριζα μεταφράστηκαν σε ξύλο και χημικά από τις δυνάμεις καταστολής. Συγκεκριμένα, στις 20/3/15 αγωνιζόμενοι κάτοικοι της Β.Α Χαλκιδικής συγκεντρώθηκαν στις Σκουριές και πορεύτηκαν προς το βουνό. Η πορεία κινήθηκε συγκεκριμένα προς το φυλάκιο αγώνα όπου πριν τρία χρόνια στο σημείο εκείνο δέχτηκαν επίθεση από μισθοφόρους της Eldorado Gold 30 αγωνιστές/στρίες, ενώ το φυλάκιο καταστράφηκε. Η επίθεση εκείνη αποτέλεσε κομβικό σημείο και καταδεικνύει με το καλύτερο τρόπο τις ορέξεις της Eldorado Gold και των πολιτικών διαχειριστών της τότε περιόδου (κυβέρνηση τεχνοκράτη Παπαδήμου, Ν.Δ.-ΠΑΣΟΚ). Μέσα σε αυτό το φορτισμένο πολιτικά πλαίσιο ο ΣΥΡΙΖΑ έρχεται να δώσει και αυτός τα διαπιστευτήρια του ότι το κράτος έχει συνέχεια, γι' αυτό και οι αστυνομικές δυνάμεις προσπάθησαν αρχικά να απαγορεύσουν την πορεία ενώ τελικώς επιτέθηκαν στους αγωνιζόμενους κατοίκους, οι οποίοι προσπάθησαν να προσεγγίσουν το φυλάκιο και να πορευτούν προς το βουνό. Επιπλέον στις 5/4/15 οι αγωνιζόμενοι κάτοικοι της Β.Α Χαλκιδικής συγκεντρώθηκαν για μια ακόμη φορά ενάντια στην εξόρυξη του χρυσού και την καταστροφή του τόπου τους. Απέναντι τους στάθηκε ο μισθοφορικός στρατός του Μπόμπολα (εργοδοτικό σωματείο εργαζομένων στην Eldorado Gold) και τα ΜΑΤ που συνεργάστηκαν με υποδειγματικό τρόπο. Ακολούθησαν συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής και τους πληρωμένους μπράβους της εταιρείας. Το ίδιο βράδυ σπάστηκε αμάξι

μεταλλωρύχου-πληρωμένου μπράβου της εταιρείας καταδεικνύοντας ότι οι αγωνιστές δεν πρόκειται να λυγίσουν μπροστά στους τραμπουκισμούς των εργαζομένων-έμμισθων της εταιρείας αλλά και ούτε στην κρατική καταστολή που έχει θέσει σε ομηρία 350 αγωνιστές-στρίες. (Στις 1/3/15 βγήκε το παραπεμπτικό βούλευμα για την υπόθεση εμπρησμού του εργοταξίου στις Σκουριές, όπου 22 αγωνιστές/στρίες παραπέμπονται σε δίκη με την κατηγορία της εγκληματικής οργάνωσης και διώκονται με βάση τις διατάξεις του τρομονόμου).

Για την πορεία των εμμίσθων της εταιρείας στην Αθήνα στις 16/4

Όπως έχουμε αναφέρει και παλαιότερα, από την αρχή του αγώνα ενάντια στα μεταλλεία χρυσού, το κράτος και η Eldorado Gold επιτέθηκαν με όλα τα μέσα που διαθέτουν. Ωμή καταστολή και κατασυκοφάντηση του αγώνα από τα καθεστωτικά ΜΜΕ συνθέτουν την επίθεση σε όσους εναντιώνονται στους σχεδιασμούς τους. **Στην προσπάθειά της να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά της, η Eldorado Gold επιχείρησε και οργάνωσε έναν μισθοφορικό στρατό αποτελούμενο από τους εργαζόμενους στα μεταλλεία χρυσού. Η Eldorado Gold ακολούθησε την στρατηγική της εξαγοράς συνειδήσεων, ώστε να δημιουργήσει μια πλαστή κοινότητα κοινών συμφερόντων (αφεντικών και εργαζομένων) και πάνω σε αυτή να καταφέρει να στήσει το μισθοφορικό στρατό της.** Αυτή η κοινότητα δεν υπήρξε και δεν θα υπάρξει ποτέ για τον κόσμο της εργασίας. Οι εργαζόμενοι της Eldorado Gold δεν υπερασπίζονται κανένα ταξικό τους συμφέρον ως εργάτες, η συμπραξή τους σε ένα κοινό μέτωπο, που εξυπηρετεί τα συμφέροντα των εργοδοτών τους,

έχει ως συνέπεια να τους μετατρέψει σε προδότες της τάξης τους και να καταλήξουν αναλώσιμοι στα χέρια των αφεντικών τους. Γιατί τα αφεντικά της Eldorado Gold όταν θα κρίνουν ότι δεν εξυπηρετείται άλλο ο κερδοσκοπικός τους σχεδιασμός θα φύγουν και θα αφήσουν πίσω τους το ένα κόμματι από το «κοινό μέτωπο» άνεργο, χρεωκοπημένο μέσα σε ένα κατεστράμμενο τόπο.

Στις 16/4 απέναντι στην παρέλαση που έστησε η εταιρεία (δίνοντας χρηματικό bonus στους εργαζόμενους, πληρώνοντας

τα μεροκάματα, και καλύπτοντας ολά τα εξόδα της μετακίνησης), καλέστηκε την ίδια ημέρα συγκέντρωση αλληλεγγύης στον αγώνα των κατοίκων Β.Α Χαλκιδικής με τη συμμετοχή χιλιάδων αγωνιστών.

Απέναντι στην ληλασία των ζωών μας και της φύσης, στους σχεδιασμούς κράτους και κεφαλαίου και των μισθοφόρων του, να αντιτάξουμε την ταξική συνειδητοποίηση τους αδιαμεσολάβητους και αντιθεσμικούς αγώνες.

Μια πρώτη ματιά στην απεργία πείνας των πολιτικών κρατουμένων και τον αγώνα εκτός των τειχών

Από τις 2/3 μέχρι τις 18/4 δεκάδες πολιτικοί και κάποιοι κοινωνικοί κρατούμενοι ξεκίνησαν απεργία πείνας με μια σειρά αιτημάτων που αφορούσαν το ειδικό κατασταλτικό πλαίσιο που επεκτείνεται από την κυριαρχία επιχειρώντας να αναχαιτίσει κάθε αντίσταση των από τα κάτω. Ένα κατασταλτικό πλαίσιο που από το 2001 συνεχίζει να εντείνεται και περιλαμβάνει την «αντι»-τρομοκρατική νομοθεσία (δικαστήρια ειδικής σύνθεσης, ποινικοποίηση της πρόθεσης, εξοντωτικές ποινές, ποινικοποίηση κοινωνικών και συγγενικών σχέσεων κ.α.), τις φυλακές τύπου Γ', τη βίαιη λήψη DNA και την αυθαίρετη χρήση του από την αστυνομία, τον κουκουλονόμο που μετατρέπει τα στοιχειώδη μέτρα αυτοπροστασίας σε κακούργημα. Ένα ακόμα αίτημα των απεργών πείνας αφορούσε την απελευθέρωση του πολυτραυματία Σάββα Ξηρού που έχοντας 98% αναπηρία εξοντώνεται καθημερινά εδώ και 13 χρόνια. Παράλληλα, τα φυλακισμένα μέλη της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς και η αναρχική Αγγελική Σπυροπούλου έκαναν απεργία πείνας διεκδικώντας την παύση της εκδικητικής δίωξης των συγγενικών τους προσώπων (μη-

τέρα των Χ. και Γ. Τσάκαλων και τη σύζυγο του Γ. Τσάκαλου).

Πρόκειται για την πρώτη απεργία πείνας πολιτικών κρατουμένων των τελευταίων χρόνων που θέτει τόσο κεντρικά πολιτικά αιτήματα που αφορούν το σύνολο των αγωνιζόμενων τόσο μέσα όσο και έξω από τις φυλακές. Με αφετηρία την κινητοποίηση αυτή των πολιτικών κρατουμένων ξεπήδησε ένα πολύμορφο κίνημα το οποίο προχώρησε σε ποικίλες δράσεις. Ενδεικτικά να αναφέρουμε μια σειρά καταλήψεων πανελλαδικά σε γραφεία του κυβερνώντος κόμματος, δημόσια κτίρια, στο ραδιοφωνικό σταθμό του κυβερνώντος κόμματος 105.5 στο κόκκινο, και στην πολυήμερη κατάληψη στην πρυτανεία του ΕΚΠΑ. Επίσης πραγματοποιήθηκαν τρεις κεντρικές διαδηλώσεις και μια σειρά μοτοπορειών. Στο πλαίσιο αυτό αναρχικοί σύντροφοι και συντρόφισσες προχώρησαν σε έμπρακτη αμφισβήτηση του κουκουλονόμου αρνούμενοι τα περιοριστικά μέτρα που τους έχουν επιβληθεί με βάση αυτή τη διάταξη παλεύοντας μαζί με τους απεργούς πείνας ενάντια στο ειδικό κατασταλτικό πλαίσιο της κυριαρχίας.

Ο αγώνας που δόθηκε εντός και εκτός των τειχών κατέδειξε πως τίποτα δεν παραχωρείται οικειοθελώς από την εξουσία παρά μόνο κερδίζεται με αγώνες. Ξεκίνησε σε μια περίοδο στην οποία ο Σύριζα έχει καταφέρει να πουλήσει ελπίδα και έχει αποσπάσει την συναίνεση κομματιών της κοινωνίας, δείχνοντας ότι δε δίνουμε καμία περίοδο χάριτος στην αριστερή αστική κυβέρνηση γιατί ξέρουμε καλά πως όλες οι αστικές κυβερνήσεις θα εξυπηρετούν, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, τα συμφέροντα των αφεντικών. Πλέον ως εξουσία, το κινηματικό προσωπείο πέφτει και ο Σύριζα υιοθετεί την πιο σκληρή εκδοχή της καταστολής και του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, τα καθεστώτα εξαίρεσης και την αντιτρομοκρατική νομοθεσία. Παρότι για τις φυλακές τύπου Γ' ο Σύριζα είχε προεκλογικά τάξει την κατάργησή τους δεν έχουμε κανένα λόγο να πιστεύουμε ότι θα την πραγματοποιούσε χωρίς τις πιέσεις του κόσμου του αγώνα. Όσον αφορά τα υπόλοιπα αιτήματα δεν βρίσκονταν καν στην ατζέντα του και γι' αυτό η κατάργηση του κουκουλονόμου και η έστω και μερική οριοθέτηση της χρήσης του DNA με το δικαίωμα εξέτασης των πειστηρίων από πραγματογνώμονα του κατηγορούμενου αποτελούν πολύ

θετικά επιτεύγματα αυτού του αγώνα.

Αποτιμώντας πιο συνολικά την πορεία αυτού του αγώνα δε μπορούμε να μην αναφερθούμε σε ορισμένα αρνητικά του σημεία. Καταρχάς εκτιμούμε ότι δεν πλαισιώθηκε στο βαθμό που αντιστοιχούσε στη σημασία των διακυβευμάτων του και διαπιστώνουμε, δυστυχώς, πως η λογική της «περιόδου χάριτος» αγγίζει και κομμάτια του ευρύτερου κινήματος. Επίσης, στο πλαίσιο των δράσεων αλληλεγγύης πραγματοποιήθηκαν κινήσεις των οποίων τα χαρακτηριστικά είναι εκ διαμέτρου αντίθετα και εχθρικά με αυτά που προτάσσουμε. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η κατάληψη στη Νομική στην οποία κυριαρχούσαν αντιλήψεις και πρακτικές αντικοινωνικές και αντικινηματικές με αποτέλεσμα τη σπίλωση και την μη προώθηση των διακυβευμάτων ολόκληρου του αγώνα. **Επιπλέον, θεωρούμε πως κάποιες στιγμές ο αγώνας δεν έλαβε υπόψη του το βαθμό κοινωνικής του διείδυσης με αποτέλεσμα πολλές κινήσεις να καταλήξουν αυτοαναφορικές και περιχαρακωμένες και έτσι να καταστούν ευάλωτες στην καταστολή και μάλιστα με ελάχιστο πολιτικό κόστος για το κράτος.**

Για την εκστρατεία συκοφάντησης και καταστολής

Η κατασταλτική επίθεση εισβολής σε κατάληψη πανεπιστημιακού χώρου/ασύλου αποτελεί πράξη που αντιστοιχεί σε μια αστική κυβέρνηση που καλείται να διαχειριστεί την καπιταλιστική κρίση συνεχίζοντας στη κατεύθυνση που επιτάσσει ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός. Αποκαλύπτει τον πυρήνα της τακτικής της πολιτικής διαχείρισης του αστικού καθεστώτος εκμετάλλευσης που υπηρετεί ο Πανούσης και η τακτική αυτή παραμένει अपαράλλακτη: είτε αριστερά είτε δεξιά το ένα και το αυτό, σημασία έχει να μην αμφισβητείται έμπρακτα η εξουσία

των κυρίαρχων και τα προνόμια των καπιταλιστών. Εμείς δεν πέφτουμε από τα σύννεφα. Έχουμε διατυπώσει δημόσια και πολλάκις τη γνώμη μας και τις εκτιμήσεις μας για το βρώμικο ρόλο που καλείται να παίξει ο Σύριζα ως διαχειριστής της καπιταλιστικής κρίσης.

Η εκκένωση της κατάληψης της πρωτανείας αποτέλεσε το αποκορύφωμα της κατασταλτικής πολιτικής απέναντι στον αγώνα και τις δράσεις αλληλεγγύης που εκδηλώθηκαν στο πλαίσιο της απεργίας πείνας των πολιτικών κρατουμένων. Μόνο κατά τη διάρκεια της κατάληψης

και γύρω από αυτή η αστυνομία πραγματοποίησε 49 συλλήψεις και αρκετές προσαγωγές. Πρόκειται για αριθμό ρεκόρ ειδικά αν λάβει κανείς υπόψη πως η κατάληψη ήταν καθ' όλη τη διάρκειά της περιφρουρημένη και δε σημειώθηκε απολύτως καμία φθορά (τις μοναδικές φθορές τις προκάλεσαν οι δυνάμεις καταστολής μπαίνοντας στο κτίριο). Η εξόφθαλμη καταπάτηση του ασύλου και η σύλληψη των καταληψιών αποτελεί πλέον ένα γεγονός ορόσημο που δεν πρόκειται να ξεπλύνει ποτέ από πάνω της η κατά τα άλλα «ριζοσπαστική» αριστερά. Η καταπάτηση δε του ασύλου δεν αφορά μόνο το χώρο της πρυτανείας καθώς μέχρι και τις αρχές του Μαΐου τελούσαν υπό κατάληψη από τις αστυνομικές δυνάμεις όλοι οι πανεπιστημιακοί χώροι του κέντρου της Αθήνας.

Ωστόσο, η όλη στάση της αριστερής διαχείρισης απέναντι στην απεργία πείνας προμήνυε τις κατασταλτικές της διαθέσεις. Πριν τη βίαιη επέμβαση προηγήθηκε ένα πραγματικό ρεσιτάλ συκοφάντησης, διαστρέβλωσης και απονοματοδότησης του αγώνα με στόχο την κοινωνική απομόνωση. Φορείς αυτής της χυδαίας επίθεσης ήταν ο μιντιακός συρφετός που βρίσκεται ανά πάσα στιγμή στη διάθεση της αστικής τάξης για να χτυπήσει τους ακηδεμόνευτους αγώνες. Η απόπειρα απονοματοδότησης της απεργίας πείνας υπήρξε αδιάκοπη.

Όταν και αυτές οι προσπάθειες απέτυχαν, επιβλήθηκε φυσικός αποκλεισμός στους καταληψίες στοχεύοντας στη φυσική και ηθική τους εξουθένωση ακολουθώντας μια πρωτοφανή τακτική πολιορκίας. Φαίνεται ότι μετά τα λόκαουτ η κυβέρνηση της αριστεράς υιοθέτησε και μια ακόμη πρόταση του πρώην πρύτανη της καταστολής Φορτσάκη ο οποίος μιλώντας στο ραδιόφωνο του Σκάι πρόετρεπε τις αρχές να επιχειρήσουν να κόψουν το ήδη κομμένο από την 1η μέρα internet και στη συνέχεια το νερό και το ρεύμα στο κτίριο προκειμένου να μη καταφύγουν στη βία.

Δε θα αφήσουμε δίχως απάντηση και τα σχόλια που ακούστηκαν μετά την εκκένωση

της πρυτανείας για το «ποιόν» κάποιων εκ των συλληφθέντων. Οι αναρχικοί σύντροφοι βρίσκονται πάντα μέσα στους αγώνες που δίνονται από τα κάτω για την αξιοπρέπεια και ενάντια στην εξουσία, όπως ήταν ο αγώνας των απεργών πείνας. Όσον αφορά τις επιτηδευμένες αναφορές σε γνωστούς «καθοδηγητές των εξαρχειών» και «σεσημασμένους» που σκόπιμα αναφέρονται προς δημιουργία κλίματος, οι σύντροφοί μας είναι σεσημασμένοι για τη συνεπή δραστηριοποίησή τους στον αναρχικό χώρο όπως σεσημασμένοι είμαστε για την εξουσία όλοι όσοι συμμεριζόμαστε τον δίκαιο αγώνα των απεργών πείνας.

Σημαντικός ήταν και ο ρόλος της πρυτανικής αρχής όσον αφορά τις κατασταλτικές μεθοδεύσεις που προχώρησε σε ενέργειες και δηλώσεις που θα ζήλευαν οι διορισμένοι από τη χούντα πρυτάνεις. Προέβησαν σε συνειδητή αισχρολογία κάνοντας λόγο για κίνδυνο απώλειας ζωής από χρήση ναρκωτικών μέσα στην κατάληψη και μάλιστα κάλεσαν αντισυγκέντρωση έξω από την πρυτανεία. Στην πρωτοφανή αυτή προσπάθεια να στιγματιστεί μια πολιτική κατάληψη ως «κέντρο διακίνησης ναρκωτικών» υπήρξε αρωγός η αστυνομία και τα παραγαλάκια των ΜΜΕ. Πραγματοποιώντας προσαγωγές και συλλήψεις στα τυφλά γύρω από ένα χώρο που λειτουργεί πιάτσα διακίνησης ναρκωτικών υπό τον έλεγχο της αστυνομίας, παρουσίασαν ορισμένους συλληφθέντες ως καταληψίες για να συκοφαντήσουν την κατάληψη. Αντιθέτως, με την πλευρά του αγώνα τάχθηκε ο σύλλογος των διοικητικών υπαλλήλων του ΕΚΠΑ που εξέδωσε ανακοίνωση στήριξης της κατάληψης.

Σε μία εποχή όπου το κύρος των θεσμών και της εξουσίας αμφισβητείται διαρκώς, η συνεχής θέσπιση νέων κατασταλτικών μέτρων έρχεται να θωρακίσει το κράτος και να προστατέψει τα συμφέροντα και την κίνηση των ισχυρών.

Η περίοδος μετά την εξέγερση του Δεκέμβριου του 2008 σηματοδοτήθηκε από τη στρατιωτικοποίηση των δυνάμεων καταστολής και την ενίσχυση της κατασταλτικής νομοθεσίας. Στο πλαίσιο της αντιεξεγερτικής πολιτικής που ξεδιπλώθηκε βασικό επίδικο ήταν και συνεχίζει να είναι να κερδίσουν οι εξουσιαστές το χαμένο για αυτούς έδαφος, να εξοβελίσουν και να καταπνίξουν την κοινωνική δυναμική η οποία παράχθηκε από την εξέγερση και να σταθεροποιήσουν το καθεστώς. Σε αυτή την κατεύθυνση ένας από τους νόμους που ψηφίστηκαν ήταν ο λεγόμενος κουκουλονόμος, ο οποίος ποινικοποιούσε την κάλυψη του προσώπου και ο οποίος μετέτρεπε απλά πλημμελήματα σε κακουργήματα. Με αυτόν τον τρόπο δεκάδες διαδηλωτές κατηγορήθηκαν με μοναδικό στοιχείο την κουκούλα ενός φούτερ και βρίσκονται σ’ ένα ιδιότυπο καθεστώς ομηρίας καθώς πρέπει να “δίνουν” κάθε μήνα (1 ή 2 φορές) το παρών στο αστυνομικό τμήμα της γειτονιάς τους μέχρι να εκδικαστεί η υπόθεσή τους. **Ο κουκουλονόμος στην ουσία απαγορεύει στους διαδηλωτές να αυτοπροστατεύονται τόσο από τις χημικές επιθέσεις όσο και από τις κατασταλτικές μεθοδεύσεις της αστυνομίας.**

Μετά την απεργία πείνας που πραγματοποιήσαν από τις 2 Μαρτίου 2015 οι πολιτικοί κρατούμενοι και τον αγώνα που δόθηκε εντός και εκτός των τειχών, ένα από τα σημεία τα οποία κερδήθηκαν ήταν η κατάργηση του κουκουλονόμου. Κατά τη διάρκεια αυτού του αγώνα, δεκάδες αγωνιστές που ήταν κατηγορούμενοι με τις επιβαρυντικές διατάξεις του κουκουλονόμου, αμφισβητώντας έμπρακτα την ομηρία που τους είχε επιβληθεί και

συστρατευόμενοι στον κοινό αγώνα με τους πολιτικούς κρατούμενους σταμάτησαν να δίνουν το “παρόν” στα Α.Τ. μετατρέποντας με αυτό το τρόπο μία κατασταλτική κίνηση σε εφιαλτήριο αγώνα ενάντια στη κατασταλτική θωράκιση του κράτους.

Ένα σύστημα, όπως ο καπιταλισμός, που είναι δομημένος στην καταπίεση και την εκμετάλλευση δεν έχει άλλη επιλογή για να επιβιώσει, πέρα από τη διαρκή κατασταλτική του θωράκιση, τόσο σε υλικό επίπεδο όσο και σε νομικό. Ο αγώνας που δόθηκε με αιχμή του δόρατος την απεργία πείνας των πολιτικών κρατουμένων στόχευε ακριβώς στην νομοθετική θωράκιση του κρατικού οικοδομήματος. Ήταν ένας πολιτικός αγώνα (ο πρώτος που δόθηκε μετά την εναλλαγή στη πολιτική διαχείριση) και ανέδειξε ότι όποιος κι αν είναι στην κορυφή της κρατικής πυραμίδας, ο βασικός πυλώνας του συστήματος είναι η καταστολή. Είτε μέσω της προπαγάνδας με όπλο τη λάσπη, την απονομηματοδότηση και την απόκρυψη, είτε μέσω των κατασταλτικών μηχανισμών (ματ-δέλτα-ασφαλίτες), και των κατασταλτικών μεθοδεύσεων (δικαστήρια, “ομηρίες”, νομοθετήματα, εγγυήσεις).

Γνωρίζουμε όμως καλά και το γνωρίζουν και οι κυρίαρχοι ότι όσο υπάρχει καταπίεση και εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο δεν θα υπάρχει και κοινωνική και ταξική ειρήνη και θα είναι αναγκασμένοι όσο βαθαίνει η κρίση τους να προσφεύγουν σε όλο και πιο αυταρχικά μέτρα. **Καθώς αυτό το σύστημα δεν βελτιώνεται και δεν εξωραϊζεται, το ερώτημα θα τίθεται όλο και πιο έντονα για τους από τα κάτω: επανάσταση ή βαρβαρότητα.**

Κανένας διωκόμενος για «παρών» στα Α.Τ.

Αν κάτι αποδεικνύεται καθημερινά είναι ότι τίποτα δεν χαρίζεται, τα πάντα κατακτιούνται με μάχη και αγώνα

Ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός είναι εδώ και δεν ανακόπτεται από την εναλλαγή στην πολιτική διαχείριση. Έχει παγιωθεί μέσα στη συνθήκη της κρίσης, μέσα από τη συνεχή θωράκιση του νομικού οπλοστασίου του κράτους, την εκλέπτυνση και γενίκευση της επιτήρησης, την όξυνση της καταστολής σε όλα τα επίπεδα, τη στρατιωτικοποίηση των κατασταλτικών μηχανισμών. Στο νομικό επίπεδο, η εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008 και η γενικευμένη κοινωνική αναταραχή των -πρώτων δύο κυρίως- «μνημονιακών» χρόνων απαντήθηκαν από το κράτος με τη θέσπιση του κουκουλονόμου, αλλά και τη διεύρυνση της «αντιτρομοκρατικής» νομοθεσίας, έτσι ώστε μαζικές συγκρουσιακές κινήσεις να μπορούν να ενταχθούν στα στενά πλαίσια της «εγκληματικής οργάνωσης». Αποτέλεσμα αυτής της στρατηγικής ήταν η απόδοση κατηγοριών κακούργηματικού χαρακτήρα σε έναν τεράστιο αριθμό ανθρώπων που βγήκαν στο δρόμο για να αντιταχθούν στην καπιταλιστική βαρβαρότητα, να πολεμήσουν τον κοινωνικό εκφασισμό, να αποτρέψουν τη λεηλασία της φύσης και των ζώων τους.

Ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός δεν θα ανακοπεί από την πολιτική διαχείριση, ακριβώς επειδή είναι η διαρκής κίνηση και επιλογή των από τα πάνω μέσα στο περιβάλλον της καπιταλιστικής κρίσης. Η επιβολή μιας συνθήκης εξαιρέσεως και έκτακτης ανάγκης είναι η απάντηση του καθεστώτος όσο βαθιάειναι η εκμετάλλευση και η καταπίεση και κανένας άλλος δεν μπορεί να την ανατρέψει πέρα από τους από τα κάτω, μέσα από αντιεραρχικούς, αδιαμεσολάβητους, οργανωμένους, ριζοσπαστικούς αγώνες.

Μετά την πολυήμερη απεργία πείνας των πολιτικών κρατουμένων και το πολύμορφο κίνημα που αναπτύχθηκε ενάντια στην κατασταλτική θωράκιση του κράτους και το καθεστώς εξαιρέσεως και έκτακτης ανάγκης που αυτό προσπαθεί να επιβάλλει σε όσους αγωνίζονται, ένα από τα πράγματα που κερδήθηκαν ήταν η κατάργηση του κουκουλονόμου. Κατά τη διάρκεια της απεργίας πείνας, αγωνιστές που διωκόμασταν με βάση τις επιβαρυντικές διατάξεις του κουκουλονόμου και βρισκόμασταν στο ιδιότυπο καθεστώς πολιτικής ομηρίας, εξαιτίας των περιοριστικών όρων που μας είχαν επιβληθεί, αμφισβητήσαμε έμπρακτα τον κουκουλονόμο και σταματήσαμε να δίνουμε το «παρών» στα αστυνομικά τμήματα, κάνοντας έτσι μια ακόμη κίνηση μέσα στο πλαίσιο του αγώνα ενάντια στο σύγχρονο ολοκληρωτισμό και τις κατασταλτικές νομοθεσίες που επιβάλλουν την προαναφερθείσα κατάσταση έκτακτης ανάγκης.

Το ότι ένας αριθμός ανθρώπων σταματήσαμε να δίνουμε το «παρών» στα Α.Τ. δε σημαίνει ότι άρθηκαν οι περιοριστικοί όροι που μας έχουν επιβληθεί. Παράλληλα, υπάρχουν πολλοί αγωνιστές οι οποίοι διώκονται και συνεχίζουν να βρίσκονται σε καθεστώς ομηρίας (καθώς συνεχίζουν να δίνουν το «παρών») με βάση έναν καταργημένο νόμο.

Όπως οι εντός και οι εκτός των τειχών γνωρίζαμε, όλο το προηγούμενο διάστημα, πως αν δεν αγωνιζόμασταν δεν θα είχε καταργηθεί ο κουκουλονόμος (παρά τις προεκλογικές διακηρύξεις και σίγουρα όχι άμεσα), έτσι και τώρα δεν έχουμε κανένα λόγο να πιστεύουμε ότι θα αρθούν οι περιοριστικοί όροι που μας έχουν επιβληθεί. Μόνο όταν αγωνιζόμαστε

μπορούμε να πετύχουμε μικρές και μεγάλες νίκες. **ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ ΤΟΝ ΚΟΥΚΟΥΛΟΝΟΜΟ ΣΤΑΜΑΤΩΝΤΑΣ ΝΑ ΔΙΝΟΥΜΕ «ΠΑΡΩΝ» ΣΤΑ Α.Τ.** Να σπάσουμε το καθεστώς πολιτικής ομηρίας που έχει επιβάλλει το κράτος μέσω των δικαστικών του μηχανισμών σε όσους αγωνίζονται. Να μη δεχτούμε κανέναν περιοριστικό όρο επειδή αυτοπροστατευόμαστε απέναντι στις κατασταλτικές επιθέσεις και μεθοδεύσεις, επειδή αγωνιζόμαστε ενάντια στη λεηλασία του ανθρώπου και της φύσης. Από τις απεργιακές διαδηλώσεις μέχρι την ανακατάληψη της villa amalias, από τα αγωνιζόμενα χωριά της Β.Α. Χαλκιδικής μέχρι τις αντιφασιστικές κινητοποιήσεις να ορθώσουμε το ανάστημά μας, να σταθούμε ο ένας δίπλα στον άλλο και να φωνάζουμε πως το δίκιο το έχουν οι εξεγερμένοι. Να δώσουμε όλοι μαζί τέλος στην πολιτική ομηρία που μας έχει επιβληθεί, να μετατρέψουμε τις κατασταλτικές κινήσεις σε εφалτήρια αγώνα. Να καταργήσουμε στη πράξη τον «καταργημένο» κουκουλονόμο, σταματώντας να δίνουμε το «παρών» στα Α.Τ..

**Διαδηλώσεις, συγκρούσεις,
καταλήψεις, σαμποτάζ... ΠΑΡΩΝ!**

Ενάντια σε μνημόνια, υπερεθνικούς σχηματισμούς, οικονομικές ελίτ, ντόπια αφεντικά και κάθε εξουσία, αγωνιζόμαστε για να καταργηθεί η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και να σταματήσει η καταστροφή της φύσης, για ένα κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης, ελευθερίας, για την αναρχία και τον κομμουνισμό.

Αλληλεγγύη σε όσους έμπρακτα αμφισβητούν τον κουκουλονόμο και έχουν μονομερώς τερματίσει την πολιτική ομηρία που τους έχει επιβληθεί.

Αλληλεγγύη σε όσους διώκονται για τη συμμετοχή τους στις κινητοποιήσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της απεργίας πείνας των πολιτικών κρατουμένων.

Άμεση άρση των περιοριστικών όρων που έχουν επιβληθεί σε όλους τους διωκόμενους αγωνιστές.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΣ ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΓΙΑ «ΠΑΡΩΝ» ΣΤΑ Α.Τ.

*Δήμος Β., Μαρία Κ., Μαρία Π., Κώστας Φ.
από τους 92 της ανακατάληψης της Villa Amalias
που έχουμε σταματήσει από τον Απρίλη του 2015 να δίνουμε “παρών”.*

Την 1η Απριλίου αναρχικοί και αναρχικές καταλάβανε το Δημαρχείο της Ν. Σμύρνης ανταποκρινόμενοι στο διεθνές κάλεσμα αλληλεγγύης για την απεργία πείνας των πολιτικών κρατουμένων οι οποίοι δίνουν την 30η ημέρα απεργίας πείνας. Παραθέτουμε το κείμενο της κατάληψης.

**ΝΙΚΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ
ΑΠΕΡΓΩΝ ΠΕΙΝΑΣ**

Σήμερα 1 Απρίλη, ανταποκρινόμενοι στο διεθνές κάλεσμα αλληλεγγύης για την απεργία πείνας των πολιτικών κρατουμένων που διανύουν την 30η ημέρα απεργίας πείνας προχωρήσαμε στην κατάληψη του δημαρχείου της Ν. Σμύρνης ως ένδειξη αλληλεγγύης στα αιτήματα των απεργών.

Στις 2/3 πολιτικοί κρατούμενοι ξεκίνησαν απεργία πείνας αγωνιζόμενοι ενάντια στην κατασταλτική πολιτική κράτους και κεφαλαίου που προσπαθεί να εξοντώσει τους πολιτικούς του αντιπάλους δημιουργώντας μια συνθήκη εξαίρεσης που στόχο έχει τόσο τους πολιτικούς κρατούμενους όσο και τα αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας. Αυτή η συνθήκη εξαίρεσης συμπυκνώνεται στους αντιτρομοκρατικούς νόμους (Α' του 2001, Β' του 2004, το 2010 τροποποίηση προς μια πιο αυταρχική κατεύθυνση, το 2011 προσθήκη ειδικής διάταξης σχετικά με το DNA), στα ειδικής σύνθεσης δικαστήρια, στην εγκληματοποίηση των αγώνων και των αντιστάσεων μέσω του κουκουλονόμου, στις φυλακές υψίστης ασφαλείας τύπου Γ, στην ποινικοποίηση των συγγενικών και προσωπικών σχέσεων. Πρόκειται για το καθεστώς έκτακτης ανάγκης που μονιμοποιείται και νομιμοποιείται προσπαθώντας να επιβάλλει τις πολιτικές της κυριαρχίας.

Οι πολιτικοί κρατούμενοι Ν.Μαζιώτης, Κ.Γουρνάς, Δ.Κουφοντίνας (σταμάτησε στις 27/3) και τα μέλη του Δικτύου Αγωνιστών Κρατουμένων (Α.Σταμπούλος, Τ.Θεοφίλου, Φ.Χαρίσης, Α. Ντάλιος, Γ.Σαραφούδης, Γ.Καραγιαννίδης, Δ.Μπουρζούκος, Δ.Πολίτης, Γ.Μιχαηλίδης)διεκδικούν :

- Κατάργηση της ειδικής «αντιτρομοκρατικής» νομοθεσίας και συγκεκριμένα τους νόμους περί τρομοκρατικής και εγκληματικής οργάνωσης (νόμοι 187Α και 187)
- Κατάργηση των ειδικών κατασταλτικών νόμων (κουκουλονόμος)
- Κατάργηση των φυλακών τύπου Γ' που αποτελούν την ολοκλήρωση του καθεστώτος εξαίρεσης των πολιτικών κρατουμένων
- Οριοθέτηση της χρήσης και επεξεργασίας του DNA σαν αποδεικτικό μέσο
- Την άμεση απελευθέρωση του Σ. Ξηρού που παρόλο το 98% αναπηρίας του εξοντώνεται συστηματικά εδώ και 13 χρόνια από το κράτος

Παράλληλα, στηρίζουμε το αίτημα των απεργών πείνας φυλακισμένων μελών της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς και της αναρχικής Α. Σπυροπούλου, για την αποφυλάκιση συγγενικών τους προσώπων (η μητέρα των Χ. και Γ. Τσάκαλου και η γυναίκα του δεύτερου), αντιστεκόμενοι στη διεύρυνση της καταστολής που ποινικοποιεί τις συγγενικές και προσωπικές σχέσεις.

Ο αγώνας των πολιτικών κρατουμένων , δεν αφορά μόνο τον πολιτικό χώρο στον οποίο ανήκουν οι απεργοί πείνας, αφορά όλους και όλες. Είναι μέρος του συνολικότερου αγώνα ενάντια στο κόσμο της ταξικής εκμετάλλευσης, της βαρβαρότητας, της εξουσίας. Ξεπήδησε την περίοδο εκκίνησης της εναλλακτικής συστημικής διαχείρισης (ΣΥΡΙΖΑ) και καταδεικνύει με το καλύτερο τρόπο ότι ως αναρχικοί/ες, αγωνιστές/στριες δεν τρέφουμε αυταπάτες, δεν υπαναχωρούμε, δεν περιμένουμε. Η ιστορία των καταπιεσμένων έχει καταδείξει ότι τίποτα δεν χαρίστηκε, όλα κερδήθηκαν με αγώνες.

ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ

ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΓΚΡΕΜΙΣΜΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΙΑΣ ΦΥΛΑΚΗΣ

ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

**Αναρχικοί-Αναρχικές
από το κατελιμμένο Δημαρχείο Ν.Σμύρνης**

Τα σύνορα είναι αιματοβαμμένες χαρακιές, στο σώμα του πλανήτη

Τα κροκοδείλια δάκρυα και οι ανθρωπιστικές κορώνες δεν μπορούν να αποκρύψουν, ούτε να συγκαλύψουν το έγκλημα που πραγματοποιείται στα σύνορα της Ευρώπης. **Οι χιλιάδες μετανάστες που έχουν μετατρέψει τη Μεσόγειο σε ένα απέραντο νεκροταφείο, είναι η συνέπεια του πολέμου που διεξάγει η καπιταλιστική δύση.** Η καπιταλιστική περιφέρεια της δύσης αποτελεί το έδαφος όπου ξεδιπλώνονται και πραγματώνονται οι οικονομικοί ιμπεριαλιστικοί σχεδιασμοί και οι γεωπολιτικοί ανταγωνισμοί των κυρίαρχων. Η λεηλασία αυτών των εδαφών και των πληθυσμών του ευθύνεται για τις μεταναστευτικές ροές προς την Ευρώπη.

Απέναντι στους εξαθλιωμένους που η ίδια η δύση δημιούργησε, ορθώνονται τείχη, τοποθετούνται νάρκες, οργανώνονται στρατιωτικές μονάδες τύπου Frontex, για να αποτρέψουν την είσοδο τους στο καπιταλιστικό Ευρωπαϊκό «παράδεισο».

Οι χιλιάδες νεκροί στα σύνορα, οι έγκλειστοι στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, οι δολοφονημένοι, οι κακοποιημένοι και τραυματισμένοι από τους κάθε λογής φασίστες, οι εργαζόμενοι σε καθεστώς δουλείας αποτελούν το πιο υποτετιμμένο και απαξιωμένο κομμάτι των εκμεταλλευομένων και καταπιεσμένων.

Κοινοί διεθνιστικοί αγώνες ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα και τους διαχωρισμούς της εξουσίας

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΖΑΚΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Μία σε μία περίοδο ανομιλίας συστημικής κρίσης κρύβει και αφανισμό έλλοιπών με αλαμύτση επίθεση στους καταπιεσμένους. Συνθέτοντας και μονοποιώντας ένα καθεστώς έκτακτης ανάγκης και εξάφησης, επβάλλουν τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό.

Η τωρινή συγκρότηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, παρ' ό,τι σε πρώτο χρόνο εφαρμόζει διαφορετική τακτική, επενδύοντας στην «ελπίδα» και όχι στην τρομοκρατία, δεν παύει να αποτελεί κομμάτι του καπιταλιστικού συστήματος και επομένως να εξυπηρετεί τα συμφέροντά του.

**ο αντιφασιστικός αγώνας
είναι ταξικός, αντιθεσμικός, ανατρεπτικός και
αντικαπιταλιστικός**

Το υπάρχον οικονομικό-πολιτικό σύστημα είναι αυτό που γεννά τον φασισμό, την πιο ακραία έκφραση των ανιστήτων,

της φερότητας και των διακρίσεων πάνω στα οποία δομείται.

Μετά τη δολοφονία του αντιφασίστα Π. Φύσσα, ο κρατικός μηχανισμός επιλέγει τον καθεστωτικό "αντι"φασισμό ώστε να αναχαιτίσει την έκφραση της κοινωνικής οργής και να εμφανιστεί ως μοναδικός εγγυητής της κοινωνικής ομαλότητας. Προφυλακίζει στελέχη και μέλη της Κ.Α., ενώ συντάσσεται διακοσμήματα για την Κ.Α. ως εγκληματική οργάνωση. Η δική φρέσκα μετά από κάποιο χρόνο, για τις 20 Απριλίου 2015.

Απέναντι στη δική της Κ.Α. δεν αφήνουμε την κερσαρχία να παίζει το παιχνίδι της αλλά αντιπαρονομάζουμε συνολικά με κράτος και καπιταλισμό, προωθώντας το πρόταγμα της κοινωνικής απαλλαγής και το φράσιμά μας για ένα κόσμο ισότητας, ελευθερίας και αλληλεγγύης.

**Δεν υπάρχει δίλημμα δημοκρατία ή φασισμός,
Το μόνο πραγματικό δίλημμα είναι
καπιταλισμός ή κοινωνική επανάσταση**

συγκέντρωση- μικροφωνική 18/4 12:00 Μοναστηράκι
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ: Γεν. Κρατ. Νίκαιας 20/4 8:00
ΠΟΡΕΙΑ προς τις φυλακές Κορυδαλλού

στην αρχή, στην επόμενη σελίδα

οι εργοδοτικές οργανώσεις – η Ελληνική Συνομοσπονδία Εμπορίου και Επιχειρηματικότητας (ΕΣΕΕ), ο Εμπορικός Σύλλογος Αθηνών, ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων(ΣΕΒ), ο Σύνδεσμος Επιχειρήσεων & Λιανικών Πωλήσεων Ελλάδας(ΣΕΛΠΕ), ο Σύνδεσμος Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων(ΣΕΤΕ)– απαιτούν να καταργηθεί η κυριακάτικη αργία. Η κυβέρνηση τους κάνει τις πλάτες και εξυπηρετεί τα εργοδοτικά συμφέροντα, όσο δεν κατοχυρώνει νομοθετικά την κυριακάτικη αργία.

τους απαντάμε

**τα εργατικά συμφέροντα μπροστά
καμία Κυριακή τα μαγαζιά ανοιχτά**

**τίποτα δεν χαρίζεται, όλα κατακτιούνται
με οργάνωση και αγώνα των εργαζομένων**

να μην δεχτούμε την καταπίεση και την εξαθλίωση ως όρο ζωής

Να παλέψουμε ενάντια στα εξουσιαστικά αμάρτυρα, την απλήρωτη εργασία, τις ατομικές και εξουσιαστικές συμβάσεις εργασίας, τους «μισθούς ψιχουλά», την εργοδοτική τρομοκρατία, τις εκδημητικές απολύσεις.

Να πάρουμε πίσω όλες εκείνες τις εργατικές κατακτήσεις που έχουν καταργηθεί. Να δυναμώσουμε τον αγώνα μέχρι την τελική μας νίκη, μέχρι την επικράτηση του δικαίου μας έναντι του σχεδίου υποταγής της ζωής όλων μας στα συμφέροντα των αφεντικών.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ

Πέμπτη 19 Μαρτίου
πλ. Κοραή-6μμ

ενάντια στις επιταγές των αφεντικών και τους κρατικούς σχεδιασμούς
οργάνωση και αντίσταση στους χάρους της δουλειάς

Κανένα μαγαζί ανοιχτό την Κυριακή 5 Απρίλη

Συντονιστικό δράσης ενάντια στην κατάργηση της κυριακάτικης αργίας
και τα «απελευθερωμένα» αμάρτυρα

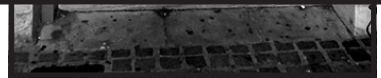
synonistikokyriakes.eptvblogs.net

**απο την απεργιακή κινητοποίηση στην
Ερμού την Κυριακή 5 Απρίλη**

μπροστά στον εμπορικό σύλλογο Αθηνών

απο την πορεία στις 19/3

